

เทศน์เช้า วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๙

พระอาจารย์สงบ มนัสสนุโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขาว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไปเที่ยวสวนเห็นคนเกิด คน
แก่ คนเจ็บ คนตาย ใจมันต้องมีผั่งตรงข้าม ไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตายในพระพุทธศาสนา

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประสบความสำเร็จแล้ว องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธ
เจ้าถึงได้มาเทศนาว่าการ อบรมบ่มเพาะพระในสมัยพุทธกาลเป็นพระอรหันต์มากมาย แต่เป็น
อสังขขันธ์ก็เยอะ

กึ่งกลางพระพุทธศาสนา หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านทุ่มเททั้งชีวิต ท่านแสวงหาคุณ
งามความดีเพื่อหัวใจของท่าน แล้วท่านก็ประสบความสำเร็จในหัวใจของท่าน ท่านถึงได้บอก
แนวทางที่ถูกต้อง ที่ถูกต้อง

เราเกิดมาเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนานะ เราก็เกิดกับโลกนี้แหละ โลกก็โลกธรรม ๘
มีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศ เรามีพ่อแม่ เรากรีกพ่อแม่เรานะ เพราะเราเกิดกับโลก เพราะ
องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดจากพระนางมหายามา ศึกษาค้นคว้าอยู่ ๖ ปี ใจกว้างจะถึง
สิ้นสุดแห่งทุกข์สมความปรารถนาที่ไปเที่ยวสวน เห็นคนเกิด คนแก่ คนเจ็บ คนตาย

ปฏิบัติอยู่ ๖ ปีมันไม่มีทางออกทั้งนั้นนะ จนประสบความสำเร็จในวันวิสาขบูชา ใจ
วิเศษญาณ ทำลายอวิชชาในหัวใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มัคโค ทางอันเอก ทาง
สายกลางในพระพุทธศาสนา

ทางสายกลางในพระพุทธศาสนา

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็เกิดเป็นมนุษย์ใจ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็
มีนางพิมพา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็มีสามเณรอาหุล แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัม
พุทธเจ้าจะเป็นกษัตริย์ จะเป็นจักรพรรดิ สละอันนั้นออกมา สละอันนั้นออกมาด้วยอำนาจ

วาสนาบารมีของท่าน ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย อำนาจวาสนาบารมี เวลามันคิด มันคิดบวก คิดดี คิดถึงคุณธรรม

ถ้าเป็นทางโลกๆ ทางโลกเราเกิดมาโลกธรรม ๘ มีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศ ถ้าผู้ที่มีคุณธรรมในหัวใจของตน จะทำอะไรได้อ่อนนุ่มอ่อนตน ยศถาบรรดาศักดิ์ได้แล้วเพื่อประชาชน เพื่อความสงบสุขของสังคม ชาติ ศาสนา ศาสนาเป็นผู้เชื่อม เป็นผู้เชื่อมให้สังคม ให้ประชาชนมีน้ำใจที่ความเป็นธรรมต่อกัน

เริ่มต้นจากทานใด ถ้าทานมีการเสียสละ ทำให้สังคมร่มเย็นเป็นสุข สมณะชีพราหมณ์จะได้มีโอกาสประพฤติปฏิบัติใน วัด วัดที่เรียบง่าย วัดที่บรรยากาศสมควรแก่การปฏิบัติใน

วัดเรามีฝ่ายปกครองเขามาบังคับ ทำไมท่านไม่สร้างโบสถ์ ทำไมท่านไม่สร้างถาวรวัตถุ เพราะว่าเขารู้ว่าท่านมีศักยภาพ ท่านทำได้

เราบอก ไม่ได้หรอก โบสถ์ อิฐหินทรายปูนมันเป็นเรื่องทางโลก มันเป็นเรื่องมันเก็บความร้อน เวลาพระอาทิตย์ขึ้น เวลากลางคืนมันแผ่ความร้อน แต่ถ้าเป็นต้นไม้ เป็นป่า เป็นเขา มันเข้ากับธรรมชาติ ธรรมชาติมันเข้ากับธรรม ถ้าเข้ากับธรรมนะ ผู้ที่ฝึกหัดปฏิบัติธรรมนะ ควรจะมีที่ฝึกหัดปฏิบัติอย่างนั้น

เราเกิดมาเรามีพ่อแม่ พ่อแม่อบรมบ่มเพาะคุ้มครองดูแลเรามานะ ถ้าเราบวชเป็นพระบวชเป็นพระ ถ้ามีครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมๆ ท่านทำให้เป็นตัวอย่างไร ท่านไม่ให้พระแข่งหน้าแข่งหลัง แข่งออกไปสร้างแต่ความมหัศจรรย์พันลึกในทางสังคม ทางโลก แล้วก็เป็นภาระ เป็นการรบกวนบ้านกวนเมือง ทำให้สังคมบอบช้ำ ทำให้คนต้องกระเสือกกระสน เพราะอะไร เพราะเราศรัทธาใน เราศรัทธาในพระพุทธศาสนา

แต่ถ้าครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมๆ ถ้าเป็นธรรมๆ สิ่งที่มีมันควรแก่การสถานที่ฝึกหัดปฏิบัติ สัปายะ ๔ หมู่คณะ เพื่อนฝูงที่ปฏิบัติด้วยกันเป็นสัปายะหาได้ยาก อาหารเป็นสัปายะ ฉ้นแล้วไม่่งวงเหงาหวนอนไ้ เขาฉ้นแต่ข้าวเปล่าๆ กับผักกับหญ้า นี่อาหารเป็นสัปายะสถานที่ๆ เป็นสัปายะ

มีพระเขามาตรวจที่นี่ไง เขามาเห็นร้านของเรา เขาก่ายหน้าผากเลย เขาบอก เฮ้ย! มันอยู่กันอย่างไรวะ มันกันอะไรได้นั่นนะ นี่เขาพูดไง

ถ้าเราเป็นทางโลก โอ้โฮ! เราก็กะ เราถึงงอย เราก็กะไม่เท่าทันหมู่คณะ ไม่เท่าทันโลกใบแต่ในหัวใจเรานะ อัปภิกาสิกังคะ รูดงค์ข้อหนึ่งในรูดงค์ ๑๓ พระรูดงค์ฯ หลวงตาพระมหาบัว ท่านบอกว่าวิมาน รู้จักวิมานไหม วิมานนะ วิมานของผู้ฝึกหัดปฏิบัติใจ แต่มันเป็นขวากหนามกับกิเลสละ โอ้โฮ! มันจะอยู่กันอย่างไรวะ มันอยู่อย่างไร

อัปภิกาสิกังคะนะ เปิดโล่ง อากาศปลอดโปร่ง ถ้าครูบาอาจารย์ที่ดั่งาม ท่านสงวน ท่านรักษาไว้ รักษาไว้ให้อนุชนรุ่นหลังมันได้รู้ได้เห็นของมันไง นี่รูดงค์วัตร พระป่า พระรูดงค์

มีคนจะว่ามาตีโพยตีพายนะ “โอ้โฮ! หลวงพ่อ วัดป่าฯ มันยิ่งกว่ารีสอร์ทอีก มันสร้างกันมหัศจรรย์พันลึก หลวงพ่อไม่เอาบ้างหรือ”

เราบอก “ถ้ากูบ่ก่อนกูถึงทำอย่างนั้น ถ้ากูยังมีสติ กูไม่บ่ กูไม่ทำอย่างนั้น”

กูไม่ทำอย่างนั้นเพราะอะไร เพราะว่ามันเห็นคุณค่าไง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้อยู่โคนต้นโพธิ์ ต้นโพธิ์เป็นสัญลักษณ์ต้นไม้ในพระพุทธศาสนา หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านไปบรรลุนิพพานที่โหล่งขอด ท่านเห็นคุณค่าเห็นประโยชน์ของมันมากมายมหาศาล ขอบคุณฯ

วันเกิดๆ เกิดจากพ่อจากแม่ พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูก พ่อแม่ให้ชีวิตนี้มา พ่อแม่เลี้ยงมา ดื่มนมเลือดในอกจากแม่ น้ำนมมันนั้นมันกลั่นออกมาจากเลือด

เวลาเกิดทางโลกมีพ่อแม่ พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูก ขอบคุณ ขอบคุณที่พ่อแม่เลี้ยงดูมา ขอบคุณที่พ่อแม่ให้การศึกษา ขอบคุณที่พ่อแม่ป้อนน้ำป้อนข้าวมา เราขอบคุณให้ชีวิตนี้มา แล้วชีวิตนี้มีอำนาจวาสนาหรือไม่ ถ้ามีวาสนา พยายามชวนชวาชวาชหาสิ่งที่ดีงามแล้วอะไรมันดีงามล่ะ

เวลาพระเจ้าสุทโธทนะให้สามเณรอาหุสไปขอสมบัติจากพ่อใจ จะสืบราชบัลลังก์ ความเห็นของพระเจ้าสุทโธทนะจะให้เป็นกษัตริย์ ให้สามเณรอาหุสไปขอสมบัติจากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ถ้าไปขอองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะให้ เป็น กษัตริย์ เป็นจักรพรรดิหรือ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ให้พระสารีบุตรบวชสามเณร ราชูลเป็นสามเณรองค์แรกของโลกไง สามเณรราชูลเป็นพระอรหันต์นะ เวลาเป็นพระอรหันต์ ไปเทศน์ว่าการเอาพระเจ้าสุทโธทนะเป็นพระอรหันต์

เวลาอริยทรัพย์ฯ ทรัพย์ในพระพุทธศาสนาไง แล้วพระอรหันต์มันอยู่ที่ไหนวะ เราไม่เคย เห็นนะ พระอรหันต์อยู่ในอากาศ พระอรหันต์อยู่ในพระไตรปิฎก

เวลาพระอรหันต์มันอยู่ในหัวใจของหลวงปู่มัน มันอยู่ในหัวใจ วิหารธรรมๆ ไง ถ้าธรรม อันนั้นมันเกิดขึ้นมา มันเกิดขึ้นมาอย่างไร

เราเกิดเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนาไง พ่อแม่เลี้ยงดูมาให้มีสัมมาอาชีวะ ให้เป็นคนดี ให้อยู่กับสังคมโลก นี่ผลของวิญญูะเวียนว่ายตายเกิด ใครมีอำนาจวาสนามาสร้างสมบุญญาภิ การมานะ พันธุกรรมของจิต

เวลาพระสมัยพุทธกาลไง ผู้ที่มีบุญมีกุศลนะ เวลาเอหิภิกขุ องค์สมเด็จพระสัมมาสัม พุทธเจ้าบวชให้ แล้วขอบวช มีบริวาร ๘ เป็นทิพย์มาเลย เพราะเขาสร้างสมของเขา

พาหิยะฯ ไปฟังธรรมองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นพระอรหันต์ เอหิภิกขุ จะขอ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบวช

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่า เธอไม่มีบริวารบวชได้อย่างไรละ

พระอรหันต์นะ เขาสำเร็จตั้งแต่เขาเป็นฆราวาสไง แล้วเขาไปหาบริวาร ๘ โคแม่ลูกอ่อน ขวิดเสียชีวิตเลย

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านรู้ว่านี่พระอรหันต์ เพราะท่านเป็นผู้แสดงธรรม แก่ไขให้เขาเป็นพระอรหันต์เอง แล้วจะทอดทิ้งอย่างนั้นหรือ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไปเก็บศพ ไปเผาศพให้เองเลย พระงงนะ

นี่ไง พระอรหันต์มันอยู่ที่ไหนวะ

มันอยู่ในหัวใจที่มีมัคโค มีทางอันเอก ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ มันต้องมีเหตุมีผลของมัน

เราทำหน้าที่การงานทางโลกเห็นเหนื่อย ทั้งๆ ที่ผู้บริหาร บริหารนั่งโต๊ะๆ ก็เครียด เขาต้องมีหน้าที่การงานของเขา เขาถึงมีผลตอบแทนของเขา แล้วถ้าเขาเป็นสัมมาทิฐิถูกต้องชอบธรรมขึ้นมา เขาสร้างคุณประโยชน์

ดูหลายๆ คนเขาคิดเทคโนโลยีขึ้นมาเป็นทางวิชาการ แล้วมาสร้างเป็นธุรกิจให้พวกเรา ได้มีงานทำ ให้พวกเราได้มีเงินใช้ ให้พวกเรา เขาสร้างประโยชน์ นี่ก็ประโยชน์โลกทั้งนั้นนะ

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้พระสารีบุตรบวชสามเณรราหูไป พระเจ้าสุทโธทนะก็หวังว่าจะได้เป็นกษัตริย์ พระพุทธเจ้าให้บวชนะ ตัดชั่วหัวใจ

หนึ่ง บุตรของตน ลูกของตน หนีจากพระราชวังไปบวชเป็นศาสดา หลานของตนควรจะได้เป็นกษัตริย์ต่อไป องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็บวชซะ มันสะท้อนใจมาก ถึงเข้าไปด้วยความเจ็บช้ำน้ำใจ เจ็บช้ำน้ำใจเพราะทางโลกไป โลกกับธรรม ถึงขอองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า ต่อไปในอนาคต ถ้าใครจะบวช ต้องให้พ่อแม่อนุญาตก่อน

มันถึงเป็นวินัยมาจนปัจจุบันนี้ไงว่า ถ้าพ่อแม่ไม่อนุญาต บวชไม่ได้ มีหนี้สินก็บวชไม่ได้ หนีกฎหมายก็บวชไม่ได้ บวชไม่ได้ไง

อะหัง ภันเตฯ นั่นนะ เวลาเขาถาม มนุสโสสิ เอ็งเป็นมนุษย์หรือเปล่า ไม่เป็นมนุษย์ เพราะพญานาค นาคอยากบวชไป ก็แปลงร่างเป็นคนมาบวชไป พอบวชแล้ว เวลานอนหลับมันก็คล้ายฤทธิ์ของตัวเองไป โอ้โฮ! เป็นพญานาคเต็มห้องเลย นี่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบัญญัติฯ เป็นวินัยมา

นี่พูดถึงว่าจะเกิดจากกรรม

เกิดจากโลกก็เกิดจากโลก เพราะเรามีพ่อแม่ แม่ ผลของวิภวามันมีบุญมีกรรม คนเราจะเกิด เกิดเพราะกรรมของตน เกิดเพราะการกระทำของจิตดวงนี้ จิตดวงนี้ได้สร้างบุญสร้างกรรมมากมายขนาดไหน แล้วมันมีกรรมมันบาลานซ์กับพ่อแม่มาเกิดร่วมกัน นี่เกิดโดยกรรม แล้วเกิดโดยกรรม เกิดเป็นมนุษย์มันต้องมีพ่อแม่

นี่ไง อาหาร ๔ กวฬิงการอาหาร อาหารของมนุษย์ คำข้าว เทวดา วิญญูณาหารไฉ พรหม
ผัสสหารไฉ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มโนสัญเจตนาหาร มโนครอบจักรวาลทั้งสิ้น
ด้วยความบริสุทธิ์ผุดผ่องไฉ

สิ่งที่เป็นธรรมๆ ขึ้นมา ถ้าจิตใจมันเป็นธรรมๆ นะ เกิดกับโลก แล้วถ้าเกิดกับธรรมๆ เรามี
อำนาจวาสนาเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา มีครูบาอาจารย์ที่ดีงามไฉ เราทำบุญ
ทำกุศลเพราะเรามีศรัทธา

ศรัทธา เห็นไหม ถ้าไม่มีศรัทธา จะลากเราเข้ามาวัดได้อย่างไร เพราะศรัทธาของเรา
ลากเราเข้ามาวัด ศรัทธาแกก็เลสไม่ได้ ศรัทธาแกก็เลสไม่ได้ ที่นี้พวกเรามีศรัทธาขึ้นมา เชื่อมัน
ในครูบาอาจารย์องค์ใดก็ไปที่นั่น

นี่ไง สพุเพ สตฺตา สัตว์ทั้งหลายเป็นเพื่อนเกิด แก่ เจ็บ ตายด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น มันมี
เวรมีกรรม ทำไมเราเกิดเป็นพ่อเป็นแม่กันล่ะ ทำไมลูกมาเกิดกับพ่อกับแม่ล่ะ ไฉนี้มีศรัทธา
ของเรา เราก็ศรัทธาครูบาอาจารย์องค์ไหนไฉ

แล้วเวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ เทศนาว่าการ เวลาสิ่งที่ต้องการให้เข้าสู่
ทางสายกลางในพระพุทธศาสนา ห้ามเชื่อๆ ห้ามเชื่อแล้วมีศรัทธา ศรัทธาปลูกให้เราหูตาสว่าง
ขึ้นมา

แต่หนทางมันไม่ใช่ หนทางไม่ใช่มันก็เป็นอุปาทานหมู่ เป็นกลุ่มเป็นก้อนอยู่อย่างนั้นไฉ
ถ้าเรามีศรัทธาของเรา มันต้องมีกาลามสูตร มันต้องมีสติปัญญา ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ เขา
ทำหน้าที่การงานของเขา เขามีสติปัญญาของเขา เขาถึงสร้างสถานะของเขาขึ้นมาได้ พระ
ปฏิบัติๆ มันต้องมีศีล สมาธิ ปัญญา สติๆ มันเท่าทันๆ

เอ๊ะ! เราก็ศรัทธาครูบาอาจารย์นะ แต่ท่านทำอย่าง พูดอย่างหนึ่ง เวลาทำอีกอย่าง ก็ทำ
อีกอย่างหนึ่ง เอ๊ะ! เอ๊ะ! เราหาครูบาอาจารย์ใหม่แล้ว ถ้ามีครูบาอาจารย์ท่านที่เข้ามาที่ใจของ
ตน เพราะอะไร สมาธิเป็นอย่างไร

เวลาทำความเข้าใจเข้ามา สิ่งที่มีค่าที่สุดคือจิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เราว่า
เราเป็นคนประเสริฐที่สุด แต่จริงๆ คือใจของเราประเสริฐที่สุด หัวใจของเราสำคัญที่สุด

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารภณารื้อสัตว์ชนสัตว์ รื้อหัวใจของสัตว์โลก รื้อหัวใจของสัตว์โลก เห็นไหม เวลาเราใช้สติปัญญา ใช้สมอง เวลาทางสายกลางในพระพุทธศาสนา ปัญญาเกิดจากจิต เกิดจากพุทโธ ทำความสงบของใจเข้ามา ใจสงบระงับแล้วนะ น้อมไปเห็นสติปัฏฐาน ๔ เห็นกาย เห็นเวทนา เห็นจิต เห็นธรรม หนทางในพระพุทธศาสนา

สติปัฏฐาน ๔ จริง คือจิตเป็นสัมมาสมาธิ แล้วเห็นกาย เห็นเวทนา เห็นจิต เห็นธรรมโดยธรรม

โลก เห็นกายขึ้นมา โอ้โฮ! ชัดสีดวีวรรณเยี่ยมยอด แล้วบอกพิจารณาอสุภะๆ

อสุภะ เอ็งก็คิดเอาเองไง แต่ถ้าจิตมันสงบแล้วเวลามันเห็นกายนะ มันเห็นกาย ไม่ใช่เห็นอสุภะ

เห็นกายก่อน พิจารณากาย กายนอก กายใน กายในกาย ถึงจะเป็นอสุภะ อสุภะเพราะอะไร อสุภะเพราะมันเข้าถึงจิต มันเข้าถึงจิตเพราะอะไร เข้าถึงจิตเพราะว่ากิเลสมันฝังอยู่ตรงนั้น กามราคะ ปฏิฆะมันอยู่ที่นั่น แล้วมันพิจารณาไปแล้วเวลามันถอดมันถอน พอมันถอดมันถอนแล้ว ถอดถอนแล้วหมดเลย ว่างหมดเลย นั่นนะ อวิชชาปลุกญา สงขารา สงขาราปลุกญา วิญญาณ

จิตเดิมแท้ เขาบอกว่า ธรรมะมีอยู่ดั้งเดิม จิตเดิมแท้มันผ่องใส จิตเดิมแท้เป็นการสิ้นสุดแห่งทุกข์

จิตเดิมแท้นั้นะจิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ไปเกิดเป็นเทวดา เป็นอินทร์ เป็นพรหม ใครไปเกิด มาเกิดเป็นมนุษย์ ใครเป็นคนมาเกิด เกิดด้วยบุญหรือเกิดด้วยบาป เกิดด้วยบาป

ถ้ามันเกิดโดยความเป็นมนุษย์ เราเกิดกับโลก เกิดกับธรรมๆ เราเกิดมาแล้ว เราบวชแล้ว กึ่งกลางพระพุทธศาสนา ศาสนาจะเจริญอีกหนหนึ่ง

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านเป็นโรงงานผลิตพระอรหันต์ ท่านสร้างธรรมทายาทไว้มากมาย กาลามสูตรๆ ถ้าเราคัดเราเลือกว่าครูบาอาจารย์องค์ไหนที่ปฏิบัติตรง ปฏิบัติตาม หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นขึ้นมาใจ แต่ครูบาอาจารย์ที่ท่านปฏิบัติมา กอบโกยมาเป็นสมบัติของตน ยึดมั่นเป็นสมบัติของตน เป็นหมู่คณะไม่มี

เพราะหลวงตาพระมหาบัวท่านบอกว่า เป็นหมู่เป็นคนะกัน เป็นหมู่คณะ คณะใน
พระพุทธศาสนาใด พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงอัมมจัก
ฯ พระอัญญาโกณฑัญญะมีดวงตาเห็นธรรม พระปัญจวัคคีย์ทั้ง ๕ ทำไม่เห็นองค์เดียว

นี่อำนาจวาสนาของคนมันแตกต่างกัน แล้วเราฝึกหัดปฏิบัติตามความเป็นจริงใจ

เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เราเกิดมาแล้ว เราเกิดมาที่กลาง
พระพุทธศาสนา เราภูมิใจที่เราเกิดมาเจอครูบาอาจารย์ของเรา

ครูบาอาจารย์ที่เป็นจริงนะ ในทางโลก ใครที่ความบกพร่อง ใครที่จุดความเสียหายเราได้
นั้นนะเป็นครูบาอาจารย์ที่ดีงาม ครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมๆ ท่านชี้ถึงความหลงใหลของเรา

ทำอะไรไปแล้ว ว่างๆ ว่างๆ

ท่านบอกว่าใช้น้ำมันหัวตอ หลับไหลตั้งแต่เดินอยู่เหมือนกับชาคศพ มันว่างๆ ว่างๆ มัน
หดเข้ามาโดยไม่ทำอะไรเลย

แต่ถ้าเป็นจริงๆ จิตสงบแล้ว ถ้ามันยกขึ้นสู่วิปัสสนาได้ ทางสายกลางในพระพุทธศาสนา
สมถกรรมฐาน วิปัสสนากรรมฐาน ถ้าวิปัสสนากรรมฐาน เวลามันเกิดปัญญาขึ้นมา มันปัญญา
เกิดจากจิต ปัญญาเกิดจากการฝึกหัด จากจิตได้สำนึกเลย ไม่ใช่ปัญญาสมอง ไม่ใช่ปัญญาของ
เราอย่างนี้ แล้วถ้ามันทำได้จริงจัง

ถ้าไม่มีครูบาอาจารย์ ไม่มีทาง มันคิดเองเออเองไปทั้งหมดนะ คิดเองเออเองขึ้นไปมันก็
โดนไม้หน้าสาม

ไม้หน้าสาม ถ้าเป็นทางโลก มันก็โดนร่างกายก็เจ็บปวด ก็โกรธแค้น ถ้าเป็นธรรมนะ มัน
โดนไม้หน้าสามนะ ก็เลยมันหัวแตกเลย เลือดชกเลยละ ใจเรายืนดูอยู่ เราก็ทำ ยืนดูใจของเรา
เอง

มันถึงเคารพบูชาที่ครูบาอาจารย์ฟาดด้วยไม้หน้าสาม ینگฟาดยิ่งรุนแรง ینگฟาดยิ่งอา
หาญ อาหาญเพราะว่าเรารู้กิเลส เราต่อสู้กับมัน แล้วมีครูบาอาจารย์เป็นแบ็กคอยประคอง
คอยผลักดันให้เข้าไปเผชิญหน้ากับมัน

เราคนเดียวมันไม่ไหว น้อยเนื้อต่ำใจ

สัปปายะ ๔ ใจ อาหารเป็นสัปปายะ สถานที่ที่เป็นสัปปายะ สถานที่อย่างนี้เอ็งอยู่กันได้
อย่างไรวะ

อัปภิกาสีงคันนะเว้ย นีวิมานนะมิง มึงเห็นไปโดยดูถูกดูแคลน อยากจะให้สร้างโบสถ์
สร้างวิหาร เขามาบังคับให้เราสร้างนะ

เป็นไปไม่ได้หรอก ชีวิตทั้งชีวิตนี้เกิดมาแล้ว ทำคุณงามความดี ทำคุณงามความดี ทำ
คุณงามความดีทั้งเหงเหง ใส่บาตรๆ ทั้งเหวนบุญ กุศลมหาศาล ใส่แล้วไม่ติดไม่ยึด ใส่บาตรไปแล้ว
ยังติดตามไป ของกูๆ

ก็เอ็งใส่ไปแล้ว ของกูอยู่ที่ไหน ไม่มีหรอก นีของพระ พระบิณฑบาตมาทั้งนั้น ของเอ็งไม่
มี ของเอ็งให้ตอนที่เอ็งหลุดจากมือเอ็งแล้วนะ ยึดมันถือมันไ้

ถ้าทั้งเหว ทั้งไปเลย ทั้งใส่บาตรพระด้วยเจตนาที่บริสุทธิ์ นั้นนะบุญกุศลที่ยิ่งใหญ่ บุญ
กุศลเพราะปฏิบัติคาหกไ้ หามาด้วยความบริสุทธิ์ผุดผ่อง ใหด้ด้วยความตั้งใจ ให้แล้วจบ มันก็จะเป็น
ธรรมไปเรื่อยๆ หัวใจเราก็งอกงามขึ้นเรื่อยๆ

โลกกับธรรม

โลก เกิดมาพยายามกอบโกยยึดมันถือมัน

ธรรม ทั้งหมด ทั้งไว้กับโลกนี้

คนที่หาสมบัติมาได้มากน้อยขนาดไหน ทั้งไว้เป็นสมบัติสาธารณะ แต่ถ้าเป็นทางโลก
ทั้งไว้เป็นสมบัติของชาติของตระกูล แต่ตัวเองได้อะไรไป

บุญและบาป

เกิดกับโลก เกิดกับธรรม เราตั้งสติของเรา แล้วเรากัดเลือกคัดแยกให้เป็นประโยชน์กับ
ตน เอวัง